

Danielin kirja - satayhdeksänkymmentäkolmas

Viimeisten aikojen paljastuminen: Venäjän kohtalosta Trumpin paluuseen ja pedon kuvan muodostumiseen

Jeff Pippenger
2024-04-23

Lähitulevaisuudessa Venäjä päättää Ukrainan sodan voittoon, ja tuo voitto osoittautuu Putinin ja Venäjän lopun alun alkamiseksi. Aivan kuten Gorbatšov järjesti valtakuntansa uudelleen (perestroika) ja pakeni sitten Yhdistyneisiin kansakuntiin, poliittinen Venäjä saatetaan Yhdistyneiden kansakuntien vallan alaisuuteen, kun taas uskonnollinen Venäjä saatetaan paavinvallan valvontaan. Trump valitaan vuonna 2024, ja hän voittaa globalistiset demokraatit sekä tunnustautuvat republikaaniset globalistit, ja hän muodostaa liiton Yhdistyneiden kansakuntien globalistien kanssa tarkoituksenaan ratkaista Putinin ja Venäjän tuhon seuraukset. Sitten Tyyron portto puuttuu asiaan Venäjän puolesta.

Paniumin taistelussa toistuu jakeen neljäkymmenen kolmen taistelun ensimmäisen taistelun historia. Ensimmäisessä taistelussa, jota kuvasi Neuvostoliiton romahtaminen vuonna 1989, viimeisten kahdeksan presidentin ensimmäinen palveli paavikunnan sijaisarmeijana. Tämä ensimmäinen presidentti oli republikaani, mikä osoittaa, että myös viimeinen tulee olemaan republikaanipresidentti. Ensimmäinen presidentti tunnettiin rautaesiripun muuria koskevasta retoriikastaan, joka profeetallisena tienviittana murtui, kun Berliinin muuri murtui 9. marraskuuta 1989. Viimeinen republikaanipresidentti tullaan tuntemaan hänen Yhdysvaltain etelärajalla olevaan muuriin kohdistuvasta retoriikastaan, ja tienviitta, joka merkitsee Trumpin todistuksen muurin rakentamisesta, tulee olemaan sunnuntailaki, jossa symbolinen ”kirkon ja valtion välisen eron muuri” poistetaan.

Tuo ensimmäinen presidentti oli entinen mediatähti, joka tunnettiin terävistä puhetaidoistaan ja huumorintajustaan. Viimeinen presidentti on entinen mediatähti, joka tunnetaan terävistä puhetaidoistaan ja huumorintajustaan. Vuosi 1989 merkitsi Neuvostoliittona tunnetun imperiumin hajoamista, ja jakeen neljäkymmenen kolmesta taistelusta viimeinen edustaa Venäjänä tunnetun imperiumin hajoamista.

Paniumin taistelu on jakeen neljäkymmentä kolmas ja viimeinen taistelu, ja ensimmäinen taistelu esikuvasi sitä. Kun ensimmäinen taistelu oli päättynyt, koko maailma tunnusti, että maailman ainoa supervallat olivat Yhdysvallat. Tuo maailmanherrsus toistuu viimeisen taistelun päättyessä, sillä juuri siellä, huolimatta Antiokhos III:n ja Makedonian Filippoksen välille muodostetusta liitosta (Yhdysvallat ja Yhdistyneet Kansakunnat), Yhdysvallat (väärä profeetta) asetetaan kymmenen kuninkaan (lohikäärmeen — Yhdistyneet Kansakunnat) ylimmäksi kuninkaaksi.

Neljäskymmenennen jakeen kolme taistelua kantavat ”Totuuden” sinettiä, sillä ensimmäinen edustaa viimeistä ja keskimäinen taistelu edustaa kapinaa. Ensimmäinen ja viimeinen voittoisa sijaissotajoukko (Yhdysvallat) on voitokas, mutta toinen sijaissotajoukko kärsii tappion, ja tuo

toinen sijaissotajoukko on natsismi, maailmanlaajuinen kapinan vertauskuva.

Donald Trumpin kolmessa poliittisessa kampanjassa on ”Totuuden” tunnusmerkki, sillä hän voittaa vaalit ensimmäisessä ja viimeisessä kampanjassaan, mutta keskimmaisessa kampanjassa ateismin peto, joka on lohikäärmeen valta, kukistaa hänet; tämä on jälleen sen kapinan vertauskuva, jota edustaa heprealaisen aakkoston kolmastoista kirjain ja joka yhdessä ensimmäisen ja viimeisen kirjaimen kanssa muodostaa hepreankielisen sanan ”Totuus”.

Danielin 11. luvun kymmenes jae osoittaa lopun ajan vuoteen 1989, ja kuudestoista jae osoittaa pian tulevan sunnuntain. Jakeet kymmenestä viiteentoista esittävät neljännekymmenennen jakeen kätketyn historian, joka on se osa Danielin kirjasta, joka oli sinetöity viimeisiin päiviin asti. Kun jakeet kymmenestä viiteentoista sijoitetaan (rivi rivin päälle) neljännekymmenennen jakeen kätettyyn historiaan, se Danielin osa, joka liittyy viimeisiin päiviin, avataan. Tuo osa avataan juuri ennen kuin koetusaika päättyy sapatinpitäjiltä pian tulevan sunnuntain yhteydessä. Sen tähden se edustaa viimeistä eli seitsemättä sinettiä.

Ja kun Karitsa avasi seitsemännen sinetin, tuli taivaassa hiljaisuus noin puoleksi tunniksi. Ja minä näin ne seitsemän enkeliä, jotka seisoivat Jumalan edessä, ja heille annettiin seitsemän pasuunaa. Ja tuli toinen enkeli ja asettui alttarin ääreen, ja hänellä oli kultainen suitsutusastia; ja hänelle annettiin paljon suitsuketta, että hän uhraisi sen kaikkien pyhien rukousten kanssa kultaisella alttarilla, joka oli valtaistuimen edessä. Ja suitsukkeen savu nousi pyhien rukousten kanssa enkelin kädestä Jumalan eteen. Ja enkeli otti suitsutusastian ja täytti sen alttarin tulella ja heitti maan päälle; ja tuli ääniä ja jylinöitä ja salamoita ja maanjäristys. Ja ne seitsemän enkeliä, joilla oli ne seitsemän pasuunaa, valmistautuivat puhaltamaan niihin. Ilmestys 8:1–6.

Seitsemän enkeliä, joilla on seitsemän pasuunaa, edustavat toimeenpanevaa tuomiota, joka alkaa Yhdysvalloissa annettavan sunnuntain myötä, ja ne edustavat myös sitä toimeenpanevaa tuomiota, joka alkaa, kun Mikael nousee ja ihmisten koetusaika päättyy. Ensimmäisellä ajanjaksolla, sunnuntailaista siihen asti kun Mikael nousee, Jumalan tuomiot ovat armon sekoittamia, mutta sitten ne seitsemän viimeistä vitsausta ovat Jumalan tuomioita, joihin ei ole sekoittunut armoa. Seitsemännen sinetin avaaminen on se hetki, jolloin toimeenpanevia tuomioita valmistellaan, niin kuin seitsemän enkeliä sitä kuvaavat.

Danielin luvut kaksi ja yhdeksän yksilöivät ”pyhien rukoukset” rukoukseksi, jossa pyydetään ymmärrystä niistä tapahtumista, jotka liittyvät Nebukadnessarin salattuun uneen petojen kuvapatsaasta, sekä katumukseksi ja synnintunnustukseksi, jotka liittyvät Kolmannen Mooseksen kirjan kahdennenkymmenennenkuudennen luvun ”seitsemään aikaan”. Ne rukoukset, jotka sekoitetaan suitsutukseen ”kultaisessa suitsutusastiassa” ja jotka nousivat Jumalan eteen, rukoilevat ne, jotka on kutsuttu olemaan niiden sadan neljäntuhatneljän tuhannen joukossa, jotka tuona aikana saavat elävän Jumalan sinetin, kun alttarilta otettu tuli heitetään maahan.

Hesekielin yhdeksännessä luvussa juuri nuo samat pyhät huokaavat ja valittavat maassa ja seurakunnassa tehtyjen kauhistusten tähden, ja heidän ilmaistessaan syvän murheensa synnin johdosta sinetöivä enkeli asettaa merkin heidän otsiinsa. Kuten Ilmestyskirjan kahdeksännessä luvussa, hävittävien enkelien edustamat tuomiot ovat siellä taustalla odottamassa käskyä siitä, että

sinetöiminen on päättynyt.

“Pettämättömällä tarkkuudella Ääretön pitää yhä tiliä kaikkien kansakuntien kanssa. Niin kauan kuin Hänen laupeuttaan tarjotaan parannukseen kutsuvien kehotusten myötä, tämä tili pysyy avoinna; mutta kun luvut saavuttavat tietyn määrän, jonka Jumala on määrännyt, Hänen vihansa toiminta alkaa. Tili suljetaan. Jumalallinen kärsivällisyys lakkaa. Heidän puolestaan ei enää vedota armoon.

Profeetalla, joka katsoi vuosisatojen halki, oli tämä aika näkynsä edessä. Tämän aikakauden kansat ovat olleet ennenkuulumattomien armolahjojen vastaanottajia. Taivaan siunauksista valituimmat on annettu niille, mutta niitä vastaan on kirjoitettu lisääntynyt ylpeys, ahneus, epäjumalanpalvelus, Jumalan halveksunta ja alhainen kiittämättömyys. Ne ovat nopeasti päättämässä tiliään Jumalan kanssa.

”Mutta se, mikä saattaa minut vapisemaan, on se tosiasia, että ne, joilla on ollut suurin valo ja suurimmat etuoikeudet, ovat saastuneet vallitsevasta vääryydestä. Ympäriällä olevien jumalattomien vaikutuksesta monet, jopa nekin, jotka tunnustavat totuuden, ovat kylmenneet ja joutuneet pahan voimakkaan virran vietäviksi. Todelliseen hurskauteen ja pyhyteen kohdistuva yleinen halveksunta johtaa siihen, että ne, jotka eivät pysy läheisessä yhteydessä Jumalaan, menettävät kunnioituksensa Hänen lakiaan kohtaan. Jos he seuraisivat valoa ja toisivat sydämestään kuuliaisuutensa totuudelle, tämä pyhä laki näyttäytyisi heille sitäkin kalliimpana silloin, kun sitä näin halveksitaan ja syrjäytetään. Mitä selvemmin Jumalan lain halveksunta tulee ilmi, sitä selvemmäksi käy raja sen noudattajien ja maailman välillä. Rakkaus jumalallisiin säädöksiin kasvaa yhdessä ryhmässä samassa määrin kuin toisen ryhmän keskuudessa lisääntyy niiden halveksunta.

”Kriisi lähestyy nopeasti. Nopeasti kasvavat luvut osoittavat, että Jumalan etsikkoajan hetki on lähes tullut. Vaikka Hän vastahakoisesti rankaisee, kuitenkin Hän rankaisee, ja sen nopeasti. Ne, jotka vaeltavat valossa, näkevät lähestyvän vaaran merkit; mutta heidän ei tule istua hiljaa, välinpitämättömässä odotuksessa tuhon suhteen, lohduttautuen uskolla, että Jumala suojelee kansaansa etsikkoajan päivänä. Kaukana siitä. Heidän tulee ymmärtää, että heidän velvollisuutensa on ahkerasti työskennellä pelastaakseen muita, katsoen vahvassa uskossa Jumalaan saadakseen apua. ”Vanhurskaan voimallinen, harras rukous saa paljon aikaan.”

Jumalallisuuden hapatus ei ole kokonaan menettänyt voimaansa. Sinä aikana, jolloin seurakunnan vaara ja masennus ovat suurimmillaan, se vähäinen joukko, joka seisoo valossa, huokaa ja valittaa niiden kauhistusten tähden, joita maassa tehdään. Mutta aivan erityisesti heidän rukouksensa kohoavat seurakunnan puolesta, koska sen jäsenet elävät maailman tavan mukaan.

Tämän uskollisen harvalukuisen joukon vakavat rukoukset eivät ole turhia. Kun Herra astuu esiin kostajana, Hän tulee myös suojelijaksi kaikille niille, jotka ovat säilyttäneet uskon sen puhtaudessa ja varjelleet itsensä maailman saastasta. Juuri silloin Jumala on luvannut hankkia oikeuden valituilleen, jotka huutavat Häntä avuksi päivin ja öin, vaikka Hän pitkämielisesti viivyttelee heidän tähtensä.

”Käskey kuuluu: ’Kulje kaupungin halki, Jerusalemin halki, ja tee merkki niiden miesten otsiin, jotka huokaavat ja valittavat kaikkien niiden kauhistusten tähden, joita sen keskellä tehdään.’ Nämä huokaavat ja valittavat olivat pitäneet esillä elämän sanoja; he olivat nuhdelleet, neuvoneet ja vedonneet. Jotkut niistä, jotka olivat saattaneet Jumalan häväistykseksi, tekivät parannuksen ja nöyryyttivät sydämensä Hänen edessään. Mutta Herran kirkkaus oli poistunut Israelista; vaikka monet yhä edelleen jatkoivat uskonnon muotoja, Hänen voimansa ja läsnäolonsa puuttuivat.” Testimonies, osa 5, 208–210.

Jakeet kymmenestä viiteentoista avaavat sinetöidyn jakeen neljäkymmentä kätketyn historian, ja tehdessään niin ne samalla osoittavat, että sadan neljäkymmenenneljän tuhannen sinetöiminen toteutuu nyt niissä, jotka ovat täyttäneet niiden rukousten vaatimukset, joita edustavat Daniel ja ne kolme urhoa toisessa luvussa sekä Daniel yhdeksännessä luvussa. Näiden kahden rukouksen välinen ero voidaan havaita siten, että toinen on rukous profetian ulkonaisten tapahtumien ymmärtämiseksi (Daniel 2) ja toinen rukous profetian sisäisen kokemuksen toteutumiseksi (Daniel 9). Toinen ero on siinä, että pyhät yhteisönä pyrkivät ymmärtämään pedon kuvan koettelevaa sanomaa (Daniel 2), mutta heidän on yksilöinä suoritettava täydellisen parannuksen työ (Daniel 9). Heidän rukoustensa on oltava Hesekiel 9:n yhteydessä, sillä heidän tulee murehtia maan ja seurakunnan syntejä.

”Sinä aikana, jolloin Hänen vihansa käy tuomioissa esiin, nämä nöyrät, antautuneet Kristuksen seuraajat erottautuvat muusta maailmasta sielunsa tuskan kautta, joka ilmenee valituksena ja itkunaan, nuhteina ja varoituksina. Kun toiset pyrkivät peittämään olemassa olevan pahan viitalla ja puolustelemaan kaikkialla vallitsevaa suurta jumalattomuutta, ne, joilla on kiivaus Jumalan kunnian puolesta ja rakkaus sieluihin, eivät vaikene saavuttaakseen kenenkään suosiota. Heidän vanhurskaat sielunsa ahdistuvat päivä päivältä jumalattomien epäpyhien tekojen ja puheiden tähden. He ovat voimattomia pysäyttämään vyöryvän laittomuuden tulvan, ja siksi he ovat täynnä murhetta ja pelkoa. He surevat Jumalan edessä nähdessään, että uskontoa halveksitaan juuri niiden kodeissa, jotka ovat saaneet suuren valon. He valittavat ja nöyryyttävät sielunsa, koska ylpeys, ahneus, itsekkyyden ja petollisuus miltei kaikissa muodoissaan ovat seurakunnassa. Jumalan Henkeä, joka kehottaa nuhtelevaan, poljetaan jalkoihin, samalla kun saatanan palvelijat riemuitsevat. Jumalaa häväistään, totuus tehdään vaikutuksettomaksi.

Se joukko, joka ei tunne murhetta oman hengellisen rappionsa tähden eikä valita toisten syntejä, jätetään ilman Jumalan sinettiä. Herra antaa käskyn sanansaattajilleen, miehille, joilla on surma-aseet käsissään: ”Kuljette hänen jäljessään kaupungin halki ja surmatkaa; älköön silmänne säälikö älkääkä armahtako: tappakaa perin pohjin vanhat ja nuoret, sekä neidot, pienet lapset ja naiset; mutta älkää lähestykö ainoatakaan miestä, jossa on merkki; ja alkakaa minun pyhäköstani. Niin he alkoivat niistä vanhimmist miehistä, jotka olivat temppelin edessä.”

”Tässä näemme, että seurakunta—Herran pyhäkkö—oli ensimmäinen, joka tunsi Jumalan vihan iskun. Vanhimmat miehet, ne, joille Jumala oli antanut suuren valon ja jotka olivat olleet kansan hengellisten etujen vartijoina, olivat pettäneet heille uskotun tehtävän. He olivat omaksuneet kannan, ettei meidän tarvitse odottaa ihmisiä eikä Jumalan voiman silmiinpistävää

ilmenemistä niin kuin entisinä päivinä. Ajat ovat muuttuneet. Nämä sanat vahvistavat heidän epäuskoa, ja he sanovat: Herra ei tee hyvää eikä tee pahaa. Hän on liian armollinen käydäkseen kansansa kimppuun tuomiolla. Näin 'Rauha ja turvallisuus' on niiden miesten huuto, jotka eivät enää koskaan korota ääntään kuin pasuunaa osoittaakseen Jumalan kansalle heidän rikkomuksensa ja Jaakobin huoneelle heidän syntinsä. Nämä mykät koirat, jotka eivät tahtoneet haukkua, ovat niitä, jotka saavat tuntea loukatun Jumalan oikeudenmukaisen koston. Miehet, neidot ja pienet lapset kaikki hukkuvat yhdessä." Testimonies, osa 5, 210, 211.

Danielin luvun yksitoista jakeet yksi ja kaksi alkavat lopun ajasta vuonna 1989, samoin kuin jae kymmenen. Jae kaksi vie historian Donald Trumpin ensimmäiseen virkakauteen, ja jättää sitten kätketyn historian tuosta kuudenneksi rikkaimmasta presidentistä seitsemänteen valtakuntaan (Yhdistyneisiin kansakuntiin), jota Aleksanteri Suuri edustaa. Kserkseen, jakeen kahden rikkaan kuninkaan, ja Aleksanteri Suuren välillä oli kahdeksan Persian kuningasta. Jakeen kahden kätketty historia jakeeseen kolme saakka edustaa kahdeksaa kuningasta. Niinpä Trumpin ensimmäisen virkakauden päättymisestä Raamatun profetian seitsemänteen valtakuntaan on Danielin luvun yksitoista jakeiden kahden ja kolmen kätketyn historian kattamana kaikkiaan kymmenen kuningasta.

Luku kymmenen on koetuksen vertauskuva, ja juuri tuossa historiassa tapahtuva koetus on pedon kuvan muodostuminen. Kuudenneksi rikkain presidentti saattaa globalistit liikkeelle alkaen ensimmäisestä vaalikampanjastaan vuonna 2015, ja näin tehdessään hän merkitsee sen taistelun alkua, joka käydään Ilmestyskirjan yhdestoista luvun kahden todistajan ja ateismin lohikäärme-pedon välillä eikä lakkaa ennen jakeiden kuusitoista ja neljäkymmentäyksi sunnuntailakia. Tämän sodankäynnin keskellä Donald Trump oli ensimmäinen presidentti, joka saattoi lohikäärmeen liikkeelle, ja hän on myös viimeinen. Trump on maapetovallan viimeinen presidentti, ja Trumpista tulee seitsemännen valtakunnan ensimmäinen johtaja. Näin tehdessään Trump edustaa kymmenen kuninkaan ensimmäistä ja viimeistä, ja kymmenen merkitsee koetusta.

1776, 1789 ja 1798 edustavat kolmea historiaa, jotka vahvistavat, että kahdeksas presidentti on niistä seitsemästä. Vuosi 1776 edustaa itsenäisyysjulistuksen julkaisemista sekä ensimmäisen ja toisen mannermaakongressin historiaa. Vuosi 1789 edustaa historiallista ajanjaksoa, jolloin konfедераatioartiklat laadittiin. Ajanjakso alkoi vuonna 1781 ja päättyi perustuslain julkaisemiseen vuonna 1789. Vuosi 1798 edustaa Alien and Sedition Acts -lakien julkaisemista sekä maapetovallan alkua Raamatun profetian kuudentena valtakuntana.

Mannermaakongressit jakautuvat kahteen profeetalliseen ajanjaksoon: ensimmäiseen kongressiin ja viimeiseen kongressiin. Ensimmäisellä mannermaakongressilla oli kaksi puheenjohtajaa, ja Peyton Randolph oli ensimmäinen puheenjohtaja. Toisella mannermaakongressilla oli kuusi puheenjohtajaa. Peyton Randolph oli sekä ensimmäisen että myös toisen mannermaakongressin ensimmäinen puheenjohtaja. Ensimmäisen ja toisen mannermaakongressin historian aikana puheenjohtajia oli yhteensä kahdeksan. Peyton Randolph oli sekä ensimmäisen että toisen mannermaakongressin ensimmäinen puheenjohtaja, profeetallisena ajanjaksona, jonka aikana oli kahdeksan puheenjohtajuuskautta, mutta kummankin kahdesta ajanjaksosta ensimmäinen puheenjohtaja oli sama henkilö. Sen tähden, vaikka puheenjohtajakausia oli kahdeksan,

puheenjohtajia oli todellisuudessa vain seitsemän. Ensimmäinen puheenjohtaja oli kahdesti ensimmäisenä puheenjohtajana niiden seitsemän henkilön joukossa, jotka olivat puheenjohtajia, ja sen vuoksi Randolph edustaa sitä kahdeksatta, joka oli niistä seitsemästä, ja kahden todistajan perusteella hän esikuvallistaa ensimmäistä varsinaista presidenttiä, joka oli George Washington.

Washingtonia edustaa Randolph, ja siksi Randolph, Washingtonin symbolina, välittää sekä Randolphin, ensimmäisen presidentin, profeetalliset ominaispiirteet että sen, että Randolph oli kahdeksas, se joka oli siitä seitsemästä. Näin ollen George Washington, ensimmäisenä presidenttinä ja ensimmäisenä ylipäällikkönä, oli myös profeetallisesti kahdeksas ja oli siitä seitsemästä, ja Trump, viimeisenä presidenttinä, tulee samoin olemaan kahdeksas, se joka on siitä seitsemästä.

Toinen toisen mannermaakongressin puheenjohtaja oli John Hancock. Toinen mannermaakongressi päättyi vuonna 1781. Vuosien 1781 ja 1789 välinen aika määrittää Konfederaatioartiklojen historian. Tätä ajanjaksoa symboloi vuosi 1789 ja perustuslain julkaiseminen. Tänä aikana oli myös kahdeksan puheenjohtajaa. Konfederaatioartiklat muodostivat ensimmäisen perustuslain, mutta Konfederaatioartiklojen heikkous johti niiden korvaamiseen sekä siihen, että kolmesta siirtokuntaa ratifioi perustuslain vuonna 1789.

Tuona aikana kahdeksan presidenttiä muodostui seitsemästä presidentistä, jotka eivät olleet presidenttejä niiden kahden edellisen mannermaakongressin edustaman ajanjakson historiassa, sekä yhdestä, joka oli ollut presidentti tuona ensimmäisenä profeetallisena ajanjaksona. John Hancock palveli sekä toisessa mannermaakongressissa että myös Konfederaatioartiklojen edustamana ajanjaksona. Profeetallisella tasolla oli vain seitsemän miestä, jotka olivat presidenttinä kahden mannermaakongressin aikana; näin ollen profeetallisesti John Hancock oli yksi niistä kahdeksasta Konfederaatioartiklojen ajanjaksolla, mutta hän oli myös yksi niistä seitsemästä miehestä edelliseltä ajanjaksolta. Sen tähden hän oli kahdeksas, joka oli niistä seitsemästä.

Toisella profeetallisella ajanjaksolla, jota vuodet 1781–1789 edustavat, oli ensimmäisen ajanjakson tavoin presidentti (Hancock), joka oli kahdeksas ja yksi niistä seitsemästä, niin kuin Randolph oli ensimmäisellä profeetallisella ajanjaksolla, jota 1776 edusti.

Molemmissa kahdeksan presidentin jaksoissa esitetään arvoitus siitä, että kahdeksas on niistä seitsemästä. Nuo kaksi ajanjaksoa todistavat, että ensimmäiseen aitoon presidenttiin (Washingtoniin) liittyi myös hänen symboliikkaansa kiinnittynyt profeetallinen arvoitus, jonka hänen esikuvallisuutensa, Randolphin edustamana, ilmaisee. Nämä kolme todistajaa puhuvat Trumpista. Trump, sellaisena kuin hänet esitetään luvun yksitoista jakeissa yksi ja kaksi, havainnollistetaan ainoastaan hänen ensimmäisen kautensa kautta, joka päättyi, kun pedon syvyydestä varastama toinen vaali riistettiin häneltä.

Se historia, joka täytti nuo jakeet, sisältää kätketyn historian tuon rikkaimman kuninkaan (Xerxes) kohdan ja Aleksanteri Suuren esilletulon välissä, mikä edustaa sunnuntailakia, jolloin kymmenestä kuninkaasta tulee lyhyeksi aikaa seitsemäs valtakunta. Rikkaan kuninkaan ja niiden kymmenen kuninkaan, jotka ovat yhtä mieltä antaakseen seitsemännen valtakuntansa paaviudelle, välissä oli

kahdeksan kuningasta. Nuo kahdeksan kuningasta, jotka muodostavat jakeen kaksi ja jakeen kolme välisen kätketyn historian, löytävät kaksi todistajaa kahdeksasta presidentistä vuosien 1776, 1789 ja 1798 historiassa.

Tuossa historiassa on kahdenkymmenen kahden vuoden symboliikka, joka osoittaa sen olevan kertomus sadanneljänkymmenen neljän tuhannen sinetöimisestä silloin, kun jumaluus liittyy ihmisyyteen. Se kantaa myös ”Totuuden” todistuksen, sillä alku merkitsee itsenäisyyttä ja loppu merkitsee itsenäisyyden poistamista, samalla kun kolmetoista vuotta vuoden 1776 jälkeen kolmetoista siirtokuntaa ratifioi perustuslain. Se osoittaa myös kaksi kahdeksan kuninkaan (presidentin) ajanjaksoa, jotka molemmat sisältävät arvoituksen siitä, että kahdeksas on niistä seitsemästä.

Trump kuudentena presidenttinä vuonna 2016 sekä kuudennen valtakunnan viimeisenä johtajana edustaa myös kymmenen peräkkäisen kuninkaan ensimmäistä ja viimeistä. Luku kymmenen ilmaisee tuon historian koetusprosessin, ja koetus, joka edeltää sunnuntailakia ja päättyy siihen, on pedon kuvan muodostuminen. Nebukadnessarin peto-unen kuva edustaa kahdeksaa valtakuntaa ja antaa siten todistuksen siitä, että pedon kuvan koetus esitetään luvulla ”kahdeksan”.

Makkabealaisten suvun koettelemushistoriassa, joka edustaa luopioprotestantismin sarven sukua ja Antiokhos III:n edustaman luopiotasavaltaisuuuden sarven sukua, nämä suvut ja sarvet yhtyvät yhdeksi sarveksi, joka on paaviuden kuva. Samassa historiassa Jumalan kuva täydellisesti ja pysyvästi toisinnetaan niissä, joita edustavat ne sata neljäkymmentäneljä tuhatta.

Jakeen neljänkymmenen kätketty historia avautuu sinetistään jakeen kahdesta jakeeseen kolme kätketyssä historiassa sekä jakeiden kymmenestä viiteentoista historiassa. Kun Trumpista tulee virkaanastujaisissaan 20. tammikuuta 2025 kahdeksas presidentti, joka on niistä seitsemästä, Kserkseen ja Aleksanteri Suuren väliset kahdeksan kuningasta merkitsevät pedon kuvan muodostumisen saapumista, ja Trump edustaa kymmenen peräkkäisen kuninkaan ensimmäistä ja viimeistä.

Jatkamme tätä tutkimusta seuraavassa artikkelissa.

Ja minä näin valtaistuimella istuvan oikeassa kädessä kirjakäärön, joka oli kirjoitettu sisältä ja päältä ja sinetöity seitsemällä sinetillä. Ja minä näin väkevän enkelin julistavan suurella äänellä: Kuka on arvollinen avaamaan kirjakäärön ja murtamaan sen sinetit? Eikä kukaan taivaassa eikä maan päällä eikä maan alla voinut avata kirjakääröä eikä edes katsoa siihen. Ja minä itkin suuresti, koska ei löytynyt ketään, joka olisi ollut arvollinen avaamaan ja lukemaan kirjakäärön tai edes katsomaan siihen. Ja yksi vanhimmista sanoi minulle: Älä itke; katso, Juudan heimon Leijona, Daavidin Juuri, on voittanut, niin että hän voi avata kirjakäärön ja murtaa sen seitsemän sinettiä. Ja minä näin, ja katso, valtaistuimen ja niiden neljän olennon keskellä, vanhinten keskellä, seisoi Karitsa, ikään kuin teurastettu, ja sillä oli seitsemän sarvea ja seitsemän silmää, jotka ovat ne Jumalan seitsemän Henkeä, lähetetyt kaikkeen maailmaan. Ja hän tuli ja otti kirjakäärön valtaistuimella istuvan oikeasta kädestä. Ja kun hän oli ottanut kirjakäärön, ne neljä olentoa ja ne kaksikymmentäneljä vanhinta lankesivat Karitsan eteen, ja heillä kullakin oli kantele ja kultaiset maljat täynnä suitsutuksia, jotka ovat pyhien rukoukset.

Ja he lauloivat uutta virttä sanoen: Sinä olet arvollinen ottamaan kirjakäärön ja avaamaan sen sinetit, sillä sinut on teurastettu, ja verelläsi sinä olet lunastanut meidät Jumalalle jokaisesta sukukunnasta ja kielestä ja kansasta ja kansanheimosta, ja tehnyt meidät meidän Jumalallemme kuninkaiksi ja papeiksi, ja me saamme hallita maan päällä. Ilmestys 5:1–10.